

Det finns omkring 110 dagstidningar i vårt land för närvarande. Den statliga annonseringen borde ske i samma omfattning i alla dessa. Annonserna kunde till utförande och antal göras lika. För att utjämna olikheterna i fråga om annonspriser tidningarna emellan och därvid gynna de sämst ställda företagen borde ett lika stort belopp betalas för varje annons som införes oberoende av tidningarnas olika annonspris och upplaga.

Under ett tjugotal år har ett mycket stort antal dagstidningar tvingats upphöra med sin verksamhet. De som nu finns kvar behövs för att verksamheten i olika bygder skall kunna bli känd och skildrad på ett riktigt sätt samt ge så brett underlag som möjligt för en i ett demokratiskt land nödvändig folkopinion.

Då dagstidningarnas annonser spelar en mycket stor roll både ur ekonomisk synpunkt för tidningarna och för läsekretsen som information, så är det lämpligt att den statliga annonseringen ökas och i fortsättningen införes i samtliga dagstidningar, således även i landsortstidningarna.

Vid bedömningen av de samlade statliga annonsbeloppen borde man betrakta varje tidningsföretag som en enhet även om samma företag ger ut flera s. k. avläggare. Ett sådant betraktelsesätt sammanfaller med vad normalt brukar vara fallet vid övrig annonsering.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och förslag om riktlinjer för den statliga annonseringen syftande till att denna annonsering rättvisande sker i landets samtliga dagstidningar.

Stockholm den 26 januari 1966

Ivan Svanström

Nr 363

Av herr Sveningsson m. fl., *angående kommunala jävsregler.*

(Lika lydande med motion nr 438 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Ragnar Sveningsson

Arvid Enarsson

Arne Svenungsson

Bertil Strandberg

Gunvor Stenberg
